Desembre 2022

«Confieu sempre en el Senyor, que és la roca eterna» (Is 26,4)

La Paraula de vida que volem viure aquest mes està treta del llibre del profeta Isaïes, un text extens i ric, molt valorat per la tradició cristiana, ja que conté pàgines molt estimades, com l'anunci de l'Emmanuel, el *Déu-amb-nosaltres* (cf. *Is* 7,14; *Mt* 1,23), o també la figura del *Servent Sofrent* (cf. *Is* 52,13-53,12), que és el rerefons dels relats de la passió i mort de Jesús.

Aquest verset forma part d'un cant d'agraïment que el profeta posa als llavis del poble d'Israel quan, superada la terrible prova de l'exili, torna finalment a Jerusalem. Les seves paraules obren el cor a l'esperança, perquè la presència de Déu al costat del poble d'Israel és fidel, indestructible com la roca. Ell mateix sostindrà tot esforç del poble en la reconstrucció civil, política i religiosa.

Enderrocarà la ciutat que es creu "excelsa" (cf. *Is 26, 5),* perquè no està construïda segons el projecte d'amor de Déu, mentre que la que està construïda sobre la roca de la proximitat a Ell gaudirà de pau i prosperitat.

«Confieu sempre en el Senyor, que és la roca eterna»

Com n'és d'actual aquesta necessitat d'estabilitat i de pau! També nosaltres, personalment i col·lectiva, estem travessant moments foscos de la història que amenacen amb esclafar-nos sota el pes de la incertesa i de la por pel futur.

Què podem fer per superar la temptació de deixar-nos abatre per les dificultats del present tancant-nos en nosaltres mateixos i cultivant sentiments de sospita i desconfiança envers els altres?

Per als cristians, la resposta és certament "reconstruir" amb coratge abans que res la relació de confiança amb Déu, que en Jesús es va fer proper a nosaltres en els camins de la vida, inclosos els més foscos, tortuosos i costeruts.

Però aquesta fe no vol dir quedar-se esperant passivament. És més, demana treballar per ser protagonistes creatius i responsables de la construcció d'una "ciutat nova", fundada sobre el manament de l'amor recíproc. Una ciutat amb les portes obertes, que acull tothom, sobretot "els pobres i els oprimits" (cf. *Is* 26,6), els predilectes del Senyor des de sempre.

I en aquest camí estem segurs de trobar com a companys molts homes i dones que cultiven al cor els valors universals de la solidaritat i de la dignitat de cada persona, respectant també la Creació, la nostra "casa comuna".

«Confieu sempre en el Senyor, que és la roca eterna»

A la localitat murciana d'Aljucer, la comunitat focolar està compromesa a construir relacions de fraternitat mitjançant formes de participació oberta i inclusiva.

Expliquen: "A l'estiu del 2008 vàrem fundar una associació cultural amb l'objectiu de fer diferents activitats, tant per iniciativa nostra com a través de la col·laboració amb altres associacions del territori, per promoure espais de diàleg i projectes humanitaris internacionals.

Per exemple, des de l'inici hem promogut un sopar solidari anual per al projecte *Fraternitat amb Àfrica,* que té com a finalitat finançar bosses d'estudi per a joves africans que es comprometin a treballar en els seus països almenys durant cinc anys. Són sopars que apleguen unes dues-centes persones i també hi col·laboren botigues i altres associacions.

Estem satisfets de treballar des de fa anys amb una altra associació. Junts organitzem un acte anual, obert a personatges del món de la cultura, música, pintura i literatura, però també a exponents del món de la política, l'economia i la medicina. És l'ocasió per a tots ells de compartir experiències de vida i les motivacions més profundes de les seves accions"[1].

«Confieu sempre en el Senyor, que és la roca eterna»

Estem a les portes del Nadal. Preparem-nos per a aquest temps acollint ja des d'ara Jesús en la seva Paraula. És la roca sobre la qual construir també la ciutat humana: "Encarnem-la, fem-la nostra, experimentem quina potència de vida allibera, si la vivim en nosaltres i al nostre voltant. Enamorem-nos de l'Evangeli fins al punt de deixar-nos transformar en ell i abocar-lo sobre els altres. [...] No serem ja nosaltres qui viurem, sinó que Crist es formarà en nosaltres. Experimentarem la llibertat de nosaltres mateixos, dels nostres límits, de les nostres esclavituds, i no tan sols això, sinó que veurem esclatar la revolució d'amor que Jesús, que viurà lliurement en nosaltres, provocarà al teixit social del qual formem part" [2].

Letizia Magri

[1] Experiència treta de la web www.focolare.org

[2] C. Lubich, Paraula de vida, a *Ciutat Nova* (8-9/2006).